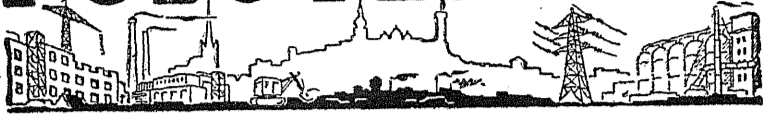

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi EKP büroo, direktiooni, ELKNU komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 33-34 Laupäeval, 31. detsembril 1960 XII aastakäik

Kallid üliõpilased, teenistujad ja õppejõud!

Peatselt saabub uus, 1961. aasta. Mõõdunud aastat ise-loomustavad meie maa suured saavutused rahvamajanduse, teaduse ja kultuuri arendamisel. Suurepärased on nõukogude inimeste tagajärjed võitluses rahu eest kogu maailmas.

Ka meie instituudi kollektiiv töötas pingsalt ja andis oma osa uue ühiskonna ülesehitustöösse.

Tervitame instituudi kollektiivi algava aasta puhul! Rakendagem uuel aastal kogu oma energia loovaks ülesehitustööks! Olgem tublid kommunismiehitajad!

Head uut aastat, seltsimehed!

EKP TPI BÜROO
ELKNU TPI KOMITEE

TPI DIREKTSIOON
TPI AMETIÜHINGUKOMITEE

ASTUDES AASTASSE 1961

1960. aasta läheb Tallinna Polütehnilise Instituudi ajalukku rea oluliste tulemustega. Sellel aastal tehti algust instituudi uute hoonete kompleksi ehitustöödega, millest esimeseks sammuks on suure ühiselamu ehitamine. Aasta lõpuks sai instituut enda käsutusse uue õppehoone, kuhu 1961. aastal paigutatakse energeetika ja mehaanika teaduskonnad. Ka instituudi raamatukogu võib töötada normaalselt uutes teenendamisruumides. Tähtsaks sammuks instituudi töö korraldamisel kujuneb äsja valminud TPI trükkikoda, kus juba 1961. a. hakatakse hulgaliselt trükkima loengukonspekte ja muud õppetööks vajalikku materjali.

Uusi edusamme saavutati õppe- ja kasvatustöös. Tunduvalt paranes tootmistöö organisatsiooniline ja sisuline külg. Meie üliõpilased võitsid kogu vabariigi töötajate tunnustuse oma heade töösaavutustega tsemenditehase «Punane Kunda» ehitustöödel.

Häid tulemusi võib samuti märkida teadusliku uurimistöös rindel. Meie ehitusmaterjalide uurijad rõõmustasid kogu kollektiivi silmapaistva tulemusega — uue kõrgevärtusliku tsemendiliigi tehnoloogia väljatöötamisega. Hinnatava panuse andsid meie ehitajad laululava konstrueerimisel ja ehitustööde juhtimisel. Silmapaistvaid tulemusi on samuti elektrikutel uute magneetiliste pumpane konstrueerimise ja uurimise alal. Keemikud töötasid välja uusi põlevkivikeemia tooteid ja juurutasid neid tootmisse. Uusi tulemusi saavutati põlevkivikütetel töötavate katelseadmete uurimisel. Võiks veelgi loetleda paljusid huvitavaid töid, millega TPI kollektiiv andis oma panuse seitseaastaku ülesannete täitmiseks.

1961. aasta ootab meilt aga veelgi ulatuslikumaid saavutusi. Uus aasta on meie instituudi kollektiivile eriti tähtis, kuna septembris möödub 25 aastat Tallinna Polütehnilise Instituudi asutamisest. Instituudi juubeliaasta kohustab meid kõiki andma oma väärikas panus õppe-, kasvatuse- ja teadusliku töö uueks tõusuks.

Teaduse ja tehnika kiire areng nõuab õppetöö tunduvalt täiustamist ja reorganiseerimist. Teoreetiliste kursuste ja laboratoorse tööde sisu tuleb täiendada, tuues nendesse senisest rohkem automaatika ja telemehaanika elemente, tutvustades üliõpilasi uute materjalidega, aatomenergia kasutamise ja rahvamajanduses jne.

Instituudi ülesanded laienevad eelseisval aastal võrreldes senisega veelgi. Uute üliõpilaste vastuvõtt ulatub 1500-ni. Seniste erialade kõrval avatakse vastuvõtt mõnedel uutel erialadel, kus vajadus inseneride järgi on rahvamajanduses muutunud eriti teravaks. Uue üritusena hakkavad instituudi juures töötama alalised kvalifikatsiooni tõstmise kursused vabariigi inseneridele, kust võtab osa üle kuuesaja kursandi.

Olulist tõusu peame saavutama ka kasvatustöös. Meie instituudi suurepärase üliõpilaste kollektiiv ei või sallida enda ridades veel esinevaid mõningaid liikmeid, kes suhtuvad vastutustundetult tootmistöö ülesannetesse ja õpingutesse ega soovi anda omapoolset panust meie ühiskondlikesse üritustesse.

Nõukogude Valitsuse ja Kommunistliku Partei poolt on meie instituudile antud suured materiaalsed võimalused ja usaldatud vastutusrikkad ülesanded inseneride ettevalmistamiseks ja teaduslikuks uurimistööks.

Tervitan instituudi üliõpilasi, õppejõude ja teenistujaid algava 1961. aasta puhul ja soovin edu töös ja isiklikus elus.

Prof. A. AARNA,
Tallinna Polütehnilise Instituudi direktor

HEAD UUT AASTAT!

soovib kõigile oma
kaastöölisele ja lugejatele

„Tallinna Polütehniku“ toimetuse

Meie intervjuu diplomand Maila Värgiga

Vana aasta viimastel päevadel külastas meie reporter keemiahoonet, et vestelda keemikute-diplomantidega. Ta leidis diplomandi Maila Värgi laboratooriumist.

Ja nüüd lühidalt nende jutuaajamisest.

Reporter: Mida te peate tähtsaimaks sündmuseks TPI elus mööduval aastal?

Maila: TPI uue korpuse ehituse algust Mustamäel.

Reporter: Kuidas möödus viimane semester ja eksamid?

Maila: Viimast semestrit võib pidada suhteliselt kergemaks eelmistest, kuna loenguid ja praktikume oli vähem kui eelmistel aastatel. Eksamid möödusid üldiselt hästi.

Toimetuse vahemärkus: Poleks liigne mainida, et

Maila oma tagasihoidlikkuse tõttu ei nimetanud, et ta eksami-hinneteks olid ainult viied.

Reporter: Milline on teie diplomitöö teema ja kust kogute selle jaoks materjali?

Maila: Diplomitöö teemaks on «Põlevkivi uttevee difenoolide kasutamine plastifikaatorite tootmiseks ja katseseadme projekteerimine». Materjali töö teostamiseks kogun põhiliselt kütuste keemilise tehnoloogia laboratooriumis prof. A. Aarna juhendamisel. Uue aasta jaanuaris sõidan nädalaks Kohtla-Järvele, et tutvuda kohapeal uttevee saamise protsessiga.

Reporter: Soovin teile head vana aasta lõppu ning uue algust ja palju jõudu diplomitöö teostamiseks ja kaitsmiseks.

Maila: Tänan.

Pääsmeid võib osta instituudist

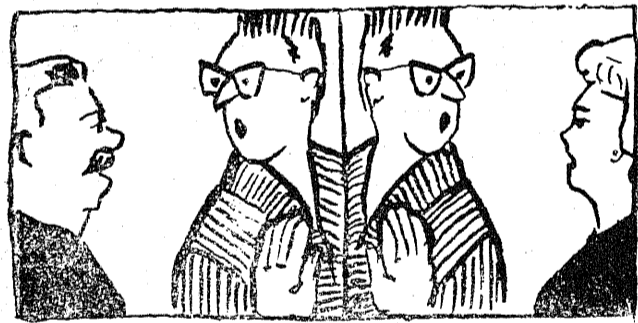
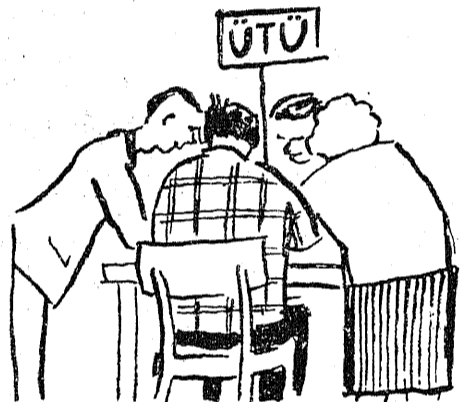
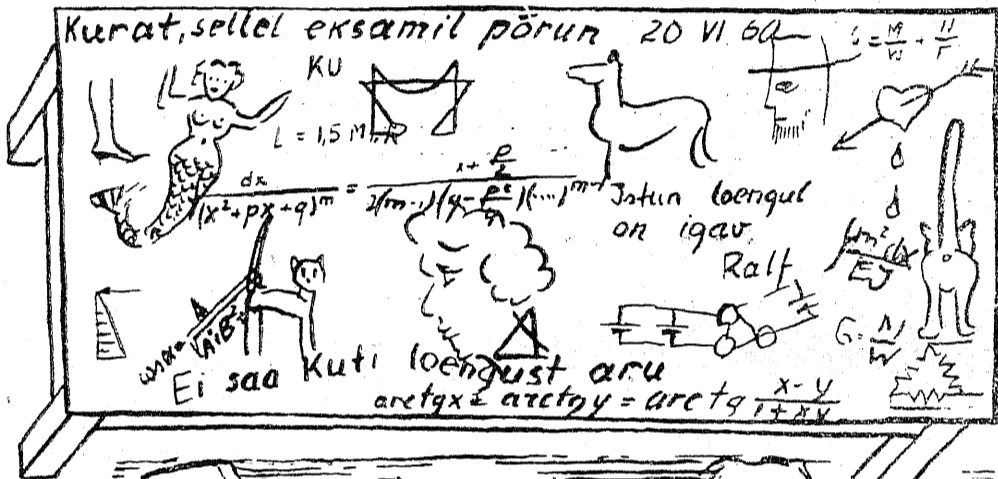
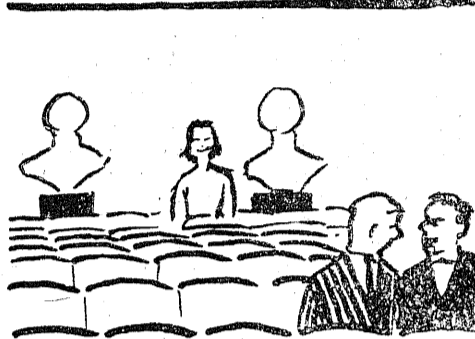
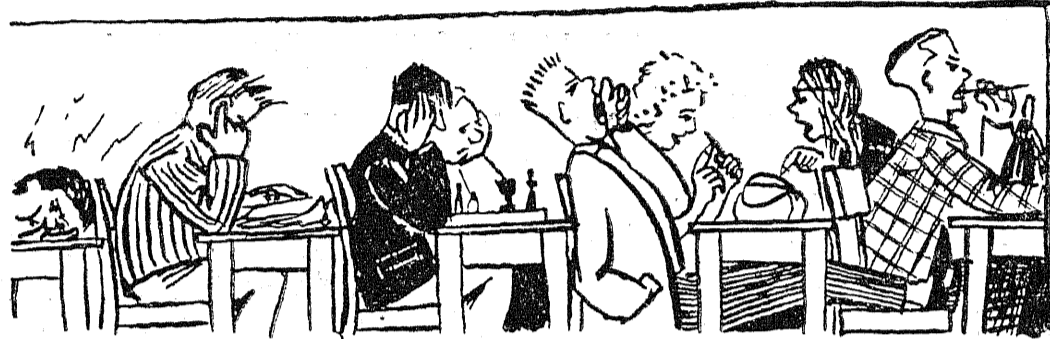
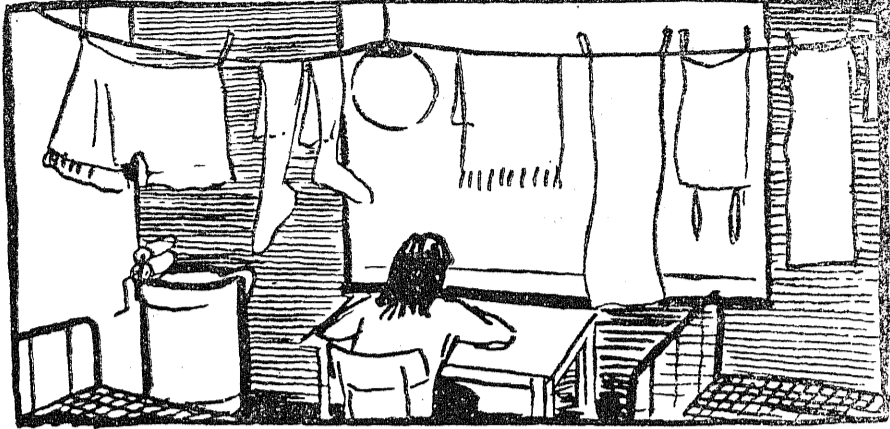
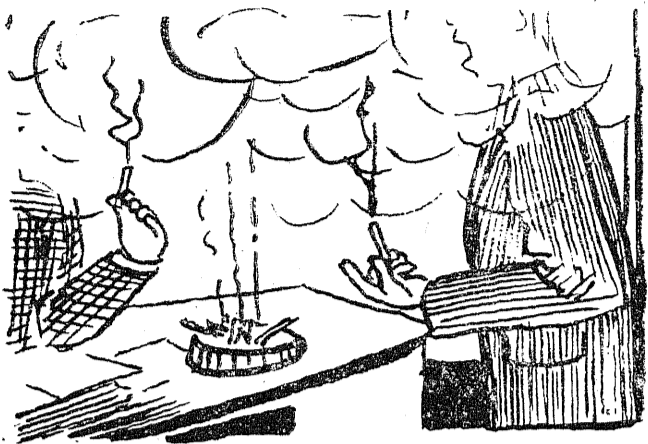
Ametiühingukomitee korraldusel hakati tänava meie instituudis levitama pääsmeid kõikidele teatrietendustele ja Eesti Riikliku Filharmoonia kontsertidele.

Piletite müük toimub raamatute müügilaua juures. Filharmoonia kontsertidele on võimalik osta pääsmeid igal neljapäeval kella 12.30-14.30.

Alates detsembriku teisest poolest, on võimalik samast kohast muretseda ka teatripileteid. Nimelt igal teisipäeval kella 15-17 müüakse pääsmeid kõikide Tallinna teatri etendustele (samuti perifeeriateatri kullalistendustele). Samas võetakse vastu ka eeltellimusi.

S. PIKA

JÄÄGU MAHA PRUUGID PAHAD!

Olid möödunud ka «agad», Meenutame hefkeks neid, kuigi neid ei leina taga uue aasta rõõmsail teil.

1. Suits maast laeni tuba täidab komsomolikomitees. Suits siin ikka, aga väita ei või, et on ikka leek.
2. Pärnu maanteel pesumasin üldiselt on hea asi. Kahjuks, kuna ruum on kasin, pesu peksab vastu pead.
3. Tagumised pingid saalis — norsk ja jutuvada käib. Keegi ennast kenaks maalib, Lektor — ülearu näib.
4. Kolm on puudujate lehel — kolmkümmend siis loengul vasti. Vaatad uksest: kus on mehed? Kohal vaid kolm virka last.
5. ÜTÜ juhatus peab plaane, pakub agarasti tööd. Umberringi nagu laanes — ei näe neid, kes kaasa lööka.
6. Toodi toolid, toodi lauad mõne kuu eest otse laost. Ega aega läinud kaua — pussimehed kündsid vaod.
7. Koplis: «Ühiskondlik töö mul kavas linnas, kus töökoht.» Linnas: «Ühiskondlik töö mul kavas Koplis, Ei tee kahti!»
8. Rüüpa, veli! Kui ei suuda, rind siis toeta vastu maad! Varsti vapraht hoiad luuda, rahvakohtult puhkust saad!

mind üles aeti — poisid läksid televiisorit vaatama? Ei noh, see on asi, mida mitte iga päev ei näe, arvasin mina ja ka kaasa. Asi oli aga nii, et punanurgas seisid tütuus Temp-2. Tõesti õige mõte — tehnikainimestele tehnika majja. Kui mugav siin oli.

Filmi olin küll juba näinud, kuid tahtsin ikkagi sinna jääda. Sõber aga kutsus partiid piljardit mängima. Ma ütlesin siis talle, et ei viitsi nagu ümber rüütuma hakata, et linna minna, muidu aga oli mõte ilus. Ta ainult vaatas minule imelikult ja tõmbas mind kaasa. Kõrvalruumis, kuhu sisenesime, seisid päris ehtne piljard. Eemal laual oli male ja kabe. Teises nurgas karoon.

Ei, tänane päev oli küll alles päev, üks üllatus teise otsa. Minu kohta kehtis sama, mis juhatus ühes jutus esmakordselt Tallinnas käinud maamehele — mere õhk ja Ülemiste vesi löid talle nagu nuuga pähe. Ka minu peaga ei olnud lugu parem. Ei tea kas järgmine päev peahoonesse julgengi minna, kui juba siin asi nii muutunud on, mis siis veel seal võib olla...

Nii et me olime siis punanurgas. Mida me lõpuks mängima hakkasime, ei või ma teile küll öelda. Järsku kuulsin teravat viilet ja... ärkasin. Raadio vilistas kõige ülemisel toonil. Keerasin selle kinni ja olin tõeliselt nukker, et kõik oli vaid unes. Toonaaber ütles, et ma olevat magades midagi hüüdnud ja isegi rääkinud.

Ei ole midagi teha, meil siin ühiselamus niisuguseid asju ju ei juhtu.

Ei möödunud kaua aega kui tuppa lausa lendas toonaaber ja hoidis rõõmust värisevas käes — «Ohtulehte». «Oli viimane, kuid kätte sain siiski!» Siis hakkas ta oma pikse puhastama. Olevat tee peal ühte salakavalasse auku kukkunud. Mis teha — sügis. Mina aga läksin oma harilikku ratsiooni järele — sai, vorst, piim.

MOOK

Toimetaja: O. PÖDER

Орган партбюро, дирекции, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник», город Таллин.

Võistlustöö

NIISUGUSEID ASJU EI JUHTU

Algust ei mäleta ma ka ise enam õieti, kui seda üldse oligi. Selgesti meenub mulle kogu asi alles sellest momendist, kui kõlas mingi vile ja ma leidsin, et sõidan rongis. Jah, nüüd tuli meelde! Suvepuhkus oli lõppenud ja jälle võis alata uus semester.

Siis olingi Balti jaamas. Oli juba õhtupoolik, võtsin takso ja — kohe ühiselamusse. Ei, siin polnud midagi muutunud, ikka toas need 3 voodit, öökapid ja ühesõnaga — kõik endine. Teised poisid olid juba paari päeva eest kohale jõudnud.

Seadsime end mugavalt istuma ja kukkusime rääkima möödunud suvest.

Seal astus sisse poiss vastastast. Muidugi tegi tere ja küsis üht-teist ning nagu muuseum märkis, et ajalehed oleval saabunud. Noh, mina panin kohe leekima, et ka värsket trükitist saada, sest ajalehtede ja kirjade laud on teises majas. Oli aga mu imestus suur, kui leidsin eest soolise hunniku «Ohtulehte» ja «Spordilehte», noh nii 100 üm-

ber kumbagi. Kõrval aga kastike pealkirjaga: «Tudeng, ära ole hajameelne!» Vaatasin sisse — peenraha. Jah, siis oli asi selge — meid varustati värskete ajalehtega iseteenindamise korras. Ilus, väga ilus mõte, kuidas küll see kõik juba jõuti! Eks ole siin oma sõna suvel öelda — aeg on edasi läinud. Vaatasin tükk aega pealt, kui ilusasti kõik edenes. Poisid tulid ja läksid ning kõik paistsid rahul olevat. Arusaadav, varem jooksime ju linna või Lillekülla jaama lehe järgi ja veel missuguse teega. Ah, mis me sellest teest räägime. Tee — lausa müllgas. Ei siit pääse sa õieti ühelgi aastaajal ilusasti läbi. Suvel — pehme liiv ja sügavad augud, kui ette ei vaata loe jalad juba pooleksolevateks, sügisel — hüüpa karguga, talvel käi ainult autorööpas, kevadel — sama mis sügisel.

Lugesin lehed läbi ja siis kirjutasin kirja kodustele. Teate küll, et jõudsin kohale ja muidugi õnnelikult jne. Sain kirja valmis ja et midagi muud ette võtta ei olnud, otsustasin selle

posti viia. Lähim postkast on Lillekülla jaamas, noh, eks sinna ma siis läksingi.

Sa imede ime! Tee puha asfalteeritud! Otse intri eest ja vist kunni jaamani. See asi pani juba mõtlema. Olin sellega nii ametis, et ei pannud grupikaaslast enne tähele kui too mind peatas. «Noh, kuhu nüüd, jooksed nagu pime kana ei pane enam rahvastki tähele?» Rääkisin talle siis minu üllatustest ja sellest, et lähen kirja postkasti viima. Sain seda vaevalt mainida, ja tuligi uus üllatus — postkast oli meil omal ühiselamus olemas, olevat pandud liigse ajakulu ärahoidmiseks. Nojah, selge pilt, meie vaeva on vähendama hakatud.

Sain kirjaga lihtsalt hakkama ja nüüd andis tunda tudengi tihhti millegi üle nurisev organ — kõht. Oli ikka kodus hea, kogu aeg muud ei tehta kui päritakse, kas ikka see meeldib ja kas ma seda ka sünn. Siin aga tee ise. Murdsin söögi üle pead, kui koputati uksele ja üks tudeng tõi

meile meie panni ära. «Ah et tegid süüa?» «Jah võtsin kätte, see ju kerge teha — gaas majas.» «Tõesti või?»

Et midagi valmistamiskõlblikku ei olnud, otsustasin «kuiva-ga» läbi ajada, nagu harilikult. Võtsin siis minagi ette teekonna puhvetisse. Kohe sisseastumisel paistis nagu midagi vanast korrast ära olevat. Rahvas sõi laudade ääres — kuumi toitel! Vaatasin minagi lähemalt. Menüüs oma 3 eri suppi ja praade tükkki 5 ja isegi 2 magustoitu. Võtsin omalegi ühe komplekti ja veel teate mida, ah, niikuinii ära ei arva — õlu. Jah õlu — ka see oli siin müügil. Hakkasin siis sööma, kuid mõtted, need lausa keerlesid peas. Kuum toit, see vast on juba midagi. Peamine, mõõdukad hinnad. Õlu. Jah, miks juba varem seda ei müüdnud? Egas see siis nii hull alkohol ka ei ole, et mehed maha võtab. Kunagi oli sõpruskohtumine Lenningradi PI-ga. Sõime nende sööklas, seal oli isegi paari sorti õlut, miks siis meie halvemad oleme, kannavad nemad, kanname ka meie. See õllemärjake ju vana rahvusjook.

Kõht täis. Nüüd avaldus väike puhkemomendi vajadus. Olin juba peaaegu uinumas, kui